

OKNO

2 | 2026

doo.cz

Rozhovor

O výzvách pro diecézi s generálním vikářem

Anketa

Jak hodnotí účastníci kurz Tvoříme farnost?

Téma

Centrum pro rodinu a sociální péči v novém

■ Svěcení oltáře
Ruda u Rýmařova
Kdy: sobota 21. 3. v 10.30
Kde: poutní kostel Panny Marie Sněžné

■ Večer smíření
Kdy: sobota 21. 3. v 17.00
Kde: Opava, konkatedrála
 Modlitební večer, ve kterém Bohu svěříme obtížné kapitoly ze životů našich farností a obcí.

■ Zimní víkend Školy Marie
Škola křesťanského života a evangelizace
Kdy: 6. až 8. března
Kde: Ostrava, Don Bosco
Doprovází: P. Robert Jasiulewicz, OSPPE, a P. Pavel Obr
Přihlašování: do 25. února
Info: www.skolamarie.cz
 Noví účastníci vítáni.

■ Extrémní křížová cesta na Hlučínsku
Kde a kdy: začátek v Hlučíně ve farním kostele v pátek 20. března ve 20 hodin, ukončení v sobotu ráno
O co jde: niterné prožití křížové cesty v tichu a noci na trase dlouhé 41 km (individuálně nebo v malé skupině)
Kontakt: edkhlucin@seznam.cz, 603 213 769

■ Valentinská pouť
Kde: Bravantice
Kdy: neděle 15. února, mše sv. v 10.30 s generálním vikářem Janem Czudkem
 Po mši svaté setkání na zámku s občerstvením pro poutníky.

■ Oblastní setkání Charismatické obnovy
Téma: Rozněcuj oheň Božího daru
Kdy: sobota 28. února (8.30 až 16.30)
Kde: Ostrava-Zábřeh, kostel sv. Ducha

■ 24 hodin pro Pána
 K celosvětové modlitební iniciativě se můžeme připojit 13. a 14. března.

VYBÍRÁME Z DIÁŘE BISKUPA MARTINA

7. 2.	10.00	Ostrava-Zábřeh	Den zasvěceného života
7. 2.	20.00	Ostrava – biskupství	Růženec za duchovní povolání /též on-line na YouTube diecéze/
11. 2.	7.00	Ostrava – katedrála	Mše sv. s udělením svátosti nemocných
11. 2.	14.30	Ostrava	Mše sv. v městské nemocnici, setkání s lékaři i pacienty
14. 2.	10.30	Pražmo	Biřmování
17. 2.		Český Těšín	Kněžská rada
18. 2.	18.00	Ostrava – katedrála	Popeleční středa
21. 2.	10.00	Ostrava – katedrála	Mše sv. a setkání s katechumeny z farností diecéze
22.–28. 2.		Hejnice	Exercicie biskupů
2.–4. 3.		Velehrad	Setkání kněží a jáhnů Moravské církevní provincie
7. 3.	20.00	Ostrava – biskupství	Růženec za duchovní povolání /též on-line na YouTube diecéze/

ZPRAVODAJSTVÍ

Ohlasy na cyklus Tvoříme farnost	4
Rok svatého Františka	5
Farní stánek v Karviné a další dobročinné sbírky... ..	6
Dolní Lhota: obecní kaple s nevšedním reliéfem... ..	7
Kde letos pomáhá výnos Tříkrálové sbírky?	8
Národní týden manželství	9

ROZHOVOR

Generální vikář Jan Czudek	10
----------------------------------	----

TÉMA

Centrum pro rodinu na nové adrese	12
---	----

KDE JSOU DVA NEBO TŘI ANEB O SPOLEČENSTVÍ

Hnutí Equipes Notre-Dame	14
--------------------------------	----

30 LET DIECÉZE

Vstup do nového milénia	16
-------------------------------	----

OSOBNOST VÍRY

P. František Vičar (1920–1987)	17
--------------------------------------	----

■ Cesta smíření v postní době

První čtyři týdny letošní postní doby bude v naší diecézi letos provázet Cesta smíření. Letáček s podněty na každý den z podobenství o marnotratném synu najdete vložený v tomto čísle časopisu OKNO.

Osobní příprava bude mířit k Večeru smíření, který se chystá 21. března v Opavě, a Dni smíření, který se o den později uskuteční ve farnostech.

Bůh mi nedal pokoj

Den zasvěceného života připadá na Hromnice – svátek Uvedení Páně do chrámu, který je silně symbolický: Kristus je zde představen jako světlo k osvícení národů. Zasvěcený život je chápán právě jako zvláštní způsob, jak toto světlo odrážet ve světě.

Tento den mě vede k reflexi mého života. Chci děkovat Ježíši, že mě povolal k zasvěcenému životu, k životu lásky. Každý člověk touží po lásce. Neznám nikoho, kdo by nechtěl milovat a netoužil být milován. To patří k podstatě člověka. Bez lásky nelze žít... ani v klášteře. Je dobré si uvědomit, že Bůh si volá, koho chce, jak chce, kdy chce. Každé povolání je originální. Když uslyšíš osobní svědectví nějakého řeholníka či řeholnice, každé je trochu jiné.

Nejprve Bůh vkládá do nitra člověka touhu po velké Láске, kterou je On sám. Je to tak silné, že to člověka vede k hledání naplnění této touhy. Předpoklad povolání k životu je láska k Bohu a k bližnímu.

Jak jsem se stala řeholnicí já? Jednoduše řečeno: Zamilovala jsem se do Boha a šla jsem za Ním.

A teď trochu víc... Narodila jsem se v Ostravě. Když mi byly čtyři roky, viděla jsem poprvé řeholní sestry, a to v bazilice Panny Marie ve Frýdku. Tehdy jsem v srdci cítila, že budu jednou jako ony. V osmi letech, po 1. sv. přijímání, jsem Bohu řekla, že chci být jen Jeho. Ale ve třinácti se mi začali velmi líbit kluci a vnímala jsem, že lidská láska je krásná. Zaháněla jsem myšlenku na klášter. Prosila jsem Boha, aby mě už dále nepřitahoval a dal mi pokoj. Bůh mi dopřál poznat lidskou lásku a dal mi touhu po vlastních dětech. Začala jsem chodit na diskotéky, plesy a malovat se.

Když jsem měla 15 let, tak jsem „náhodou“ klečela v klášterní kapli ve Městě Albrechticích, kde mě zaujal Ježíš na kříži. Jako kdyby mi říkal: „Maruško, hledáš člověka, který by tě miloval... A zatím Já jsem ti tu lásku už dokázal... zemřel jsem za tebe!“ V tu chvíli jsem pochopila, že Ježíš je ten největší a nejlepší Přítel, pro kterého chci žít.

Bylo to však v době komunismu, kdy byl zákaz vstupu do kláštera. Obláčku a první sliby jsem prožila v tajnosti před světem. Až při věčných slibech, to mi bylo už 26 let a psal se rok 1990, jsem veřejně složila Bohu slib milosrdenství, chudoby, čistoty a poslušnosti. Dnes děkuji Bohu, že mi nedal pokoj a stále mě přitahoval k Sobě. Jsem šťastná a mohu říci, že žiji i v klášteře své ženství a duchovní mateřství naplno. Jinak to nejde.

Panna Maria měla odvahu se oddat Bohu a vložit svou mladost a své nadšení do Jeho rukou. Kéž na její přímluvu získáme stejnou otevřenost srdce, připravenost odpovědět na Pánovo volání svým „tady jsem“ a radost vydat se jako ona na cestu (srov. Lk 1,39), abychom Jej hlásali celému světu.

S.M. Marie Vincenta Kořínková

*Představená komunity sester
ve Městě Albrechticích*

Co si odnášíte z cyklu Tvoříme farnost?

Ostrava – Více než sto účastníků z různých částí naší diecéze a z různých generací prošlo kurzem Tvoříme farnost. Co jim kurz přinesl?

Kristina Stoszková, Nový Bohumín

Nejsem už nejmladší a během života jsem byla členkou několika farností. Vždy jsem se snažila nějak se zapojit. Ale až nyní, díky programu Tvoříme farnost, jsem mohla více porozumět tomu, čím vším má farnost být a čemu sloužit. Byl zde prostor a inspirace k tomu přemýšlet i hovořit ve skupinkách, byla zde spousta konkrétních příkladů „dobré praxe“. Přednášky rozšířily můj obzor i v dimenzi celosvětové Církve, v historickém i současném pojetí, jak rozumí sama sobě a svému poslání. Myslím, že kurz byl velmi vhodně a prozíravě sestaven tak, aby své účastníky podnítil k odpovědnosti za dění ve farnostech naší diecéze a připravil kompetentní členy pastoračních rad.

Nyní je třeba se modlit a pracovat pro to, aby kurz přinášel ovoce. Těší mě, že některé procesy, o nichž zde byla řeč, již v naší farnosti probíhají – budovat přirozené vztahy jako základ společenství, vytvářet více prostoru pro zapojení všech skupin farníků, otevírat kostel i faru lidem zvenčí, vycházet naproti ekumenické spolupráci. Více se modlit a naslouchat vedení Ducha. Kéž se to s Boží pomocí daří. Lidem ve vedení naší diecéze pak přeji nekonečnou vytrvalost v rozdmýchávání dobrých farních plamínků...

Eduard Svoboda, Oldřišov

Kurz mě konfrontoval s tím, že jsme jako farnosti žili trochu v izolaci. Mohl jsem tu překročit horizont vlastní farnosti a zjišťovat, jak je to u ostatních. V Oldřišově máme šikovného kněze, který pro farnost dělá mnoho. Také s obcí spolupracujeme ve-

lice dobře. Uvědomuji si ale, že někdy sloužíme spíše sami sobě a moc nás nezajímají ostatní lidé a ty zase nezajímáme my. Ten led bychom měli prolomovat, a to společně s kněžími.

Vít Sommer, Ostrava-Třebovice

Z kurzu si odnáším naději, že je v naší církvi stále dostatek ochotných lidí, kteří se chtějí více zapojit do dění ve svých farnostech. Překvapila mě pozitivní reakce velkého počtu věřících na pastýřský list otce biskupa a článek v diec. časopise Okno. Kurz byl zcela zaplněn. Dodatečně oceňuji volbu témat přednášek jednotlivých šesti společných setkání a celkové profesionální vedení o. Daniela Víchy, vikáře pro pastorační. Utvrdil jsem se v naději, že biskupství chce probudit své ovečky k větší aktivitě a spolupráci.

Z kurzu si odnáším pocit zahanbení, že jsem během svého života dostatečně nepokračoval v dalším náboženském vzdělávání a prohlubování modlitby.

Proto jsem vděčný i za uvedení do některých dokumentů II. vatikánské koncilu (např. Lumen gentium), exhortace papeže Františka Radost z evangelia nebo jeho dalších textů souvisejících s tématy dnešní doby.

Z kurzu si odnáším i touhu být více radostný, nadšený, méně kritický a otevřený pro dobré věci. Pokud budu potřebný, rád ve farnosti pomohu.

Totéž přeji i všem účastníkům.

Vždyt' tvoříme farnost!

Marie Zbojková, Ostrava-Zábřeh

Oceňuji skladbu účastníků a to, jak jsou na sebe všichni milí. Odnáším si konkrétní impuls – navštěvovat staré, nemocné a chudé, pomáhat jim a přinášet evangelium. My bychom v církvi zkostnatěli, kdybychom jen seděli v lavicích. Na každém pracovišti i v každé rodině má být poznat, že je v nás něco křesťanského. Máme podávat pomocnou ruku těm, na které naše společnost zapomíná. Pohár vody, který jim podáme, přijímá také Ježíš.

■ Cyklus Tvoříme farnost zakončilo setkání s P. Vojtěchem Koukalem, který je farářem v Dolanech u Olomouce a po celé republice šíří myšlenku Farních evangelizačních buněk. Jeden z principů společenství je, že aby církev mohla růst, musí se umět dělit. Kdo zůstává v pohodlí své úspěšně fungující skupiny, tomu hrozí, že vymře. P. Koukal také zdůraznil, že bez modlitby se z farnosti stává zájmová skupina. Právě schopnost sdílet se, co v životě prožíváme, a modlit se za sebe navzájem je podle P. Koukala pro život farnosti klíčová. Foto: Zdeněk Poruba / Člověk a Víra

Kurz otevírá cestu ke spoluodpovědnosti

Diecéze – V uplynulých měsících proběhl v naší diecézi kurz Tvoříme farnost, zaměřený na formaci aktivních laiků a budoucích i současných členů farních pastoračních rad. Kurz se stal významným krokem na cestě k hlubší spoluodpovědnosti za život farností a k praktickému naplňování synodálního pojetí církve, které zdůrazňuje společné rozlišování, naslouchání a sdílení odpovědnosti mezi kněžími a laiky.

■ Kurz propojil různé věkové kategorie.
Foto: Zdeněk Poruba / Člověk a Víra

Šest setkání kurzu postupně otevřelo klíčová témata: poslání a identitu pastorační rady, teologický pohled na církev, historický vývoj farností, inspiraci druhým vatikánským koncilem, význam duchovního života i praktické nástroje pastorační rady a evangelizace. Účastníci tak získali širší rámec, ve kterém mohou svou službu chápat – nejen jako pomoc knězi, ale jako aktivní podíl na utváření farního společenství.

Velkým přínosem byla také možnost sdílení zkušeností mezi účastníky z různých farností. Právě vzájemné naslouchání a sdílení dobré praxe ukázalo, že

podobné radosti i obtíže prožívá mnoho společenství a že společné hledání cest je zdrojem povzbuzení i naděje.

” Kurz tvoříme farnost není izolovanou aktivitou, ale součástí širšího procesu. “

P. Daniel Vícha

Kurz Tvoříme farnost není izolovanou aktivitou, ale součástí širšího procesu. Diecéze v současnosti směřuje k tomu, aby v každé farnosti působila pastorační rada jako stabilní poradní orgán faráře. Nové stanovy pastoračních rad

jasně vymezují jejich poslání, složení i způsob práce a zdůrazňují jejich význam pro kontinuitu a stabilitu života farnosti.

Absolventi kurzu jsou přirozeními nositeli této vize. Mohou se stát oporou při zakládání nebo obnově pastoračních rad, pomáhat s jejich rozjezdem a přinášet do farností kulturu spolupráce, otevřeného dialogu a společného rozlišování. Ze strany biskupství budou následovat postupná setkávání s členy pastoračních rad a s kněžími, kde se bude toto téma znovu otevírat. Od roku 2027 pak bude ve farnostech zřízení pastorační rady povinné, stejně jako je tomu již nyní v případě rad ekonomických.

Kurz Tvoříme farnost ukázal, že budoucnost farností stojí na vztazích, spolupráci a sdílené odpovědnosti. Není to rychlý ani jednoduchý proces, ale je to cesta, která odpovídá výzvám dnešní doby i duchu evangelia. Pokud se podaří navázat na zkušenosti z kurzu, systematicky zakládat pastorační rady a dále podporovat jejich členy i kněze, může se stát, že naše farnosti budou skutečně místem živé víry, služby a naděje. P. Daniel Vícha

Rok svatého Františka

Diecéze – Papež Lev XIV. pro letošní rok vyhlásil Rok sv. Františka. Františkánská rodina vyhlásila jubilejní místa, na která mohou lidé putovat a získat plnomocné odpustky

Mezi františkánské jubilejní chrámy patří **poutní kostel na Cvilíně**, minoritské kostely v **Krnově** a **Opavě** i klášterní kostel v **Jablunkově** u alžběti-nek.

Františkánská rodina v naší diecézi je přítomná také ve Starém Bohumíně, františkánky (minoritky) mají dva řeholní domy v Opavě.

Více na webu: www.frantisek800.cz.

Podmínky k získání odpustků:

- netíhnout k žádnému hříchu a mít úmysl získat odpustek
- svátost smíření (být v milosti posvěcující)
- svaté přijímání (v den získání odpustku)
- modlitba na úmysl papeže
- setrvat v kostele v krátkém rozjímání
- modlitba Otče náš, Zdrávas Maria, modlitba o přímluvu sv. Františka, sv. Kláry

Odpustky mohou získat také staří, nemocní a pečující, když se duchovně spojí s františkánskými místy a zřeknou se hříchu.

Na Gruni hledají nové správce

Staré Hamry – Dům sv. Josefa na Gruni v Beskydech naléhavě hledá vedoucího a technického správce horské chaty.

Jak informuje Dům sv. Josefa, pro práci se hledá ideálně křesťanský manželský pár, příp. samostatný muž nebo žena. U manželského páru je možné zaměstnat oba dva.

Uchazeči mají počítat s tím, že většinu času v roce stráví na horách a budou spoluvytvářet atmosféru přijetí v Domě sv. Josefa.

Mezi pracovní benefity patří ubytování na chatě zdarma a také bezplatné stravování v době konání pobytů.

Více informací najdete na webu ostravsko-opavské diecéze nebo chaty (www.dsvj.cz).

Farnosti utkaly síť solidarity

Karviná – Farní stánek na adventních trzích, benefiční Rybovka i adventní jarmarky. Farnosti naší diecéze i v letošní vánoční době zprostředkovaly účinnou pomoc potřebným.

V sále PZKO Karviná-Ráj je 5. ledna večer rušno jako v úle. Sešlo se několik desítek lidí. V předních dvou řadách sedí rodiny s malými dětmi. Blondatá holčička s ofinou v chlupaté oranžové mikině stále něco povídá. I poté, co začíná oficiální program – předání výtěžku charitativního stánku, který si karvinská farnost pronajala na adventních trzích. Upovídaná holčička se jmenuje Nellinka. Je jedním z dětí, které karvinská farnost hodlá obdarovat.

Čtyři děti, čtyři příběhy

„Nellinka se narodila jako zdravá holčička. Její vývoj ale neprobíhal tak, jak měl. V roce 2022 jí lékaři diagnostikovali vzácné genetické onemocnění, těžký atypický autismus, mentální retardaci a další diagnózy. Potřebuje celodenní péči,“ vyjmenovává maminka dívky Sára Vászondi. Dodává, že se holčička rozmluvila díky speciální školce, i když mentálně odpovídá věku mezi 3–4 roky.

Farnost si stánek na adventních trzích v Karviné pronajala třetím rokem. Výrobky k prodeji tvořili dobrovolníci už od února, scházeli se jednou za měsíc. Část farníků vyráběla také doma. „Jedna paní nám v listopadu přinesla stovky krásných věcí, které připravovala celý rok. Někdo dělá zavařeniny, marmelády, letos se zapojili také myslivci a díky tomu jsme na trzích prodávali třeba bigos, paštiky nebo kančí maso,“ usmívá se autorka nápadu Pavla Miškářová.

Peníze, které farnost za prodej ve stánku utržila, věnuje čtyřem nemocným dětem. Kromě Nellinky je to ještě dvanáctiletá Zuzanka, která je na vozíčku kvůli svalové dystrofii. Dívce s hustými, tmavě hnědými copy postupně ochabují svaly. Má skoliózu a je vidět, že rovné sezení na vozíku je pro ni obtížné. Potřebuje do něj speciální sedák na míru.

Dalším obdarovaným dítětem je šestiletá Laurinka, droboučká holčička s velkýma tmavýma očima. Před dvěma lety zničením přestala chodit, mluvit, nedokáže sama stát ani sedět.

■ Malá Laurinka je jedním z dětí, jejichž rodinám pomůže výnos z karvinského farního stánku. S rodinou si povídá místní děkan P. Jan Szkandera. Foto: Sebastian Mira / Člověk a Víra

Trpí ADHD, poruchou stability, epilepsií a poškozením nervů.

Čtvrtým obdarovaným je devítiletý Ondra. Štíhlý stydlivý chlapec v modrém svetru. Potřebuje speciální terapie a aktivity, které mu pomáhají zlepšit komunikaci, soustředění i praktické dovednosti. Jenže tyhle programy pojišťovna nehradí. Celkovou utrženou sumu organizátoři tají do poslední chvíle. Až po představení všech dětí a prosloveh, vyslovuje Pavla Miškářová dlouho očekávanou částku: 310 800 korun. To znamená 77 700 korun pro každou rodinu. Výtěžek je to zatím nejvyšší ze tří ročníků.

Nejste na to sami

„My vám sice předáváme finanční dar, ale není to jen o penězích. Ale také o tom, že na to nejste sami. Že vás chceme podpořit. Nejen my. Ale všichni Karviňáci,“ komentuje předávání daru Pavla Miškářová.

Někteří přítomní mají v očích slzy dojetí. Mezi nimi i maminka Nellinky Sára. „Mám obrovskou radost, že se v dnešní době najde někdo, kdo chce pomáhat. Tak velkou částku jsme vůbec nečekali. Můžeme díky tomu zařídit Nellince pokojíček. Chceme jí vytvořit multisenzorický koutek. Naše holčička hodně trpí záchvaty, vztekem, někdy si i sama ubližuje. Takže pro ni chceme koutek, kde by se mohla uklidnit a být v pohodě,“ dodává Sára Vászondi. S vděčností přijímají obálky i ostatní rodiny. Znamenají pro ně možnost pořídit dětem to, co nutně potřebují. A v rodinném rozpočtu na to peníze chybí. **Monika Pustovková**

Další příběhy štědrosti: Rybovka ve Štramberku

Muzikanti ve Štramberku pravidelně secvičují Českou mši vánoční Jakuba Jana Ryby. Dřívější tradici benefičního koncertu obnovili od roku 2013. Letošní výtěžek – 93 500 korun – věnovali rodině patnáctiletého Vaška Daleckého z Příbora. Chlapec má dětskou mozgovou obrnu, trpí záškuby končetin, nezvládne ani úchop rukou. Navzdory těžkému tělesnému postižení je mentálně zdravý, ale jeho možnosti komunikovat jsou omezené.

Sbírka při zakončení Svatého roku v katedrále

Na dobrou věc se vybíralo i při mši svaté u příležitosti zakončení jubilejního roku v ostravské katedrále Božského Spasitele. Lidé do sbírky při bohoslužbě přispěli přes 53 tisíc korun. Peníze dostala Kongregace sester Misionářek Lásky, jinak také nazývané sestry Matky Terezy.

Třinec pro Mary's Meals

Dobročinný adventní jarmark pořádali o první neděli adventní v Třinci. Kromě adventních věnců prodávali i další věci vytvořené samotnými farníky, ať už to byly domácí marmelády, či dekorace. Letos utržili rekordní částku přes 145 tisíc korun. Peníze farnost věnuje na podporu organizace Mary's Meals, která zajišťuje stravu pro více než 3 miliony dětí v 16 zemích světa.

Obecní kaple s unikátní řezbou Svaté rodiny

Dolní Lhota – U kapličky v Dolní Lhotě farnosti po generace ručně vyzvánějí umíráček. Zdobí ji nevšední ztvárnění Svaté rodiny a po opravě znovu spojuje obec s farností a historii s přítomností.

Májová, zchátralá, opravená

Historie nejstarší duchovní stavby v Dolní Lhotě sahá do 19. století. Kaplička byla původně zasvěcena Panně Marii, postupně se přidala úcta ke svatému Urbanovi a svatému Floriánovi. Zažila několik generací májových pobožností, na které se doteď vzpomíná: „Mnoho z nás takhle v dětství chodilo se svými babičkami a prababičkami. Stále na to s manželem vzpomínáme a taky věřím, že vymodlily ten šťastný osud kapličky,“ uvádí farnice z Dolní Lhoty Dagmar Machová.

Za minulého režimu začala kaplička chátrat. Později sice prošla opravou, ta však nebyla příliš zdařilá. „Předchozí oprava bohužel nerespektovala původní vzhled a vnitřek kapličky zůstal zanedbaný, v jednu dobu dokonce sloužil jako sklad sezónního vybavení,“ vysvětluje místostarosta Aleš Miko, který následně inicioval novou opravu.

Díky úzké spolupráci obce s farností se v říjnu 2023 začalo s citlivou obnovou. Interiér dostal novou dlažbu, autentické lavice a parapety podle historických fotografií. Aby kaplička sloužila lidem, nechal místostarosta prosklít dveře i okna čirým sklem. Dostala také bezpečnostní sklo proti znečištění fasády a osvětlení oltáře.

■ Unikátní reliéf vytvořil sochař Josef Staněk z Bučovic. Foto: Leo Vitásek / Člověk a Víra

Dřevěný rodinný reliéf

Pomyslnou poslední tečku dodal sochař a řezbář Josef Staněk z Bučovic, jehož díla zdobí i místní kostel. Do vnitřního prostoru kapličky vytvořil reliéf Svaté rodiny. „S výběrem motivu nám pomohl bývalý ostravský děkan Josef Gazda. Svatá rodina je velmi aktuálním symbolem a pro mnoho mladých rodin v naší obci je toto zasvěcení velkým povzbuzením,“ doplňuje farnice Eva Švidrnochová. Jako spolupatron zůstal svatý Florián, jehož obraz v budoucnu ozdobí vikýř kapličky.

Stoletá tradice zvoníků

Kaplička je nerozlučně spjata s rodinou Machových. Již po několik generací drží vzácnou tradici – ruční zvonění umíráčku. „Bojovali jsme za to, aby se tradice zachovala a nezavedlo se elektrické zvonění. Ruční zvonění se nejen v naší rodině předává z generace na generaci už zhruba sto let,“ vypráví Dagmar Machová, která o kapličku pečuje.

Slavnostní požehnání

Požehnání, kterého se ujal nový velkopolský farář P. Petr Kuník, začalo mší svatou za rodiny v kostele sv. Cyrila a Metoděje. Poté se průvod s hudbou vydal ke kapličce. „Bylo to velmi důstojné. Jsem vděčná, že kaplička dostává zpět svůj smysl. Jak se píše ve starých kronikách: kdysi by člověk nad jejím stavem zaplakal, dnes je to klenot naší obce,“ raduje se paní Švidrnochová.

Sešli se farníci i ostatní obyvatelé Dolní Lhoty, nechyběli ani místní hasiči, jimž otec Petr požehnal techniku pod patronát svatého Floriána. Všichni se mohli seznámit i se sochařem Josefem Staňkem. „Zpívalo se, nad koláči jsme mohli všichni zavzpomínat na staré časy – jak tam chodili naši dědové a pradědové. Jsem tedy ráda, že takhle udržujeme dědictví našich předků,“ usmívá se Eva Švidrnochová.

Anežka Stuchlá

Informace o historii kapličky dodali aktivní farníci z Dolní Lhoty.

■ Ve štítu kapličky je vyobrazen svatý Florián. Prozatím na dřevě, později se pro lepší údržbu přesune za spolupráce bývalého ostravského děkana P. Josefa Gazdy na plechový podklad.

■ K požehnání kapličky lidé přišli v den svátku Svaté rodiny slavnostním průvodem s muzikou. Vycházeli od kostela sv. Cyrila a Metoděje, který patří k nejmladším v diecézi: byl vysvěcen v roce 2004.

Tříkrálovka pomáhá i s přípravou jídla

Vidnava / Ostrava / Krnov / Bohumín – Koláče, občerstvení na rauty, a hlavně běžné obědy či večeře se budou kuchařkám ve vývařovně AVE ve Vidnavě připravovat o něco snadněji. Dostanou totiž nový konvektomat. Charita Jeseník ho plánuje pořídit z výtěžku letošní Tříkrálové sbírky.

Podle ředitelky jesenícké Charity Heleny Paschkeové je současné vybavení ve vývařovně už hodně zastaralé: „Třídveřová trouba, kterou teď kuchařky používají, je už ve špatném stavu a nedá se opravit. Proto ji chceme nahradit novým konvektomatem. Ten je pro přípravu většího množství pokrmů ideální.“ Ve vývařovně denně připravují kolem 120 obědů pro klienty tří charitních domovů, pro zaměstnance a po domluvě je také rozvázejí veřejnosti. Musejí zvládnout uvařit i pro speciální diety, jako je žlučníková nebo diabetická. Kromě toho nabízejí přípravu rautů, knedlíků, koláčů či rolád k různým příležitostem. Tříkrálová sbírka na pořízení konvektomatu přispěje více než půl milionem korun.

V Ostravě chystají charitní šatník

O využití peněz z kasiček tříkrálových koledníků rozhodují částečně jednotlivé Charity samy. Přibližně dvě třetiny vybraných peněz totiž zůstávají tam, kde je lidé do kasiček vhodili. Například v Ostravě chtějí letos s jejich pomocí rozšířit sociální šatník. „Jen za minulý rok jsme vydali přes 20 tisíc kusů oblečení. Současná kapacita ale nestačí. Máme jediný sociální šatník na území města Ostravy, šatstvo poskytujeme opravdu sociálně nejpotřebnějším, na základě žádanky a sociálního šetření. Proto chceme postavit novou modulární budovu za přibližně 4 miliony korun,“ vysvětluje ředitel Charity Ostrava Martin Pražák. Nový šatník bude proti stávajícímu dvojnásobný. Hotovo má být letos v létě.

V Krnově stále žijí povodněmi

Charita v Krnově chce výtěžek „Tříkrálovky“ použít na dofinancování oprav svého sídla po ničivých povodních v roce 2024. Tehdy voda zatopila celý dům do výšky téměř dvou metrů. Proto se vedení Charity rozhodlo udělat v celém přízemí obklady až do výše zá-

■ V pestré barevných královských oblecích vyrazili v zimním počasí do ulic také v Bohuslavicích. Foto: Leo Vitásek / Člověk a Víra

rubní. „Vyměnili jsme všechna okna, ale zároveň jsme zachovali ráz a vzhled historické budovy tak, jak je Charita v Krnově známá. Už máme nový nábytek, zbývá nám dovybavit kuchyň a jídelnu pro klienty denního stacionáře. Teď jsme všichni ještě stále v prvním patře, ale na jaře bychom se chtěli už přestěhovat i zpět do přízemí,“ těší se ředitelka Monika Bala Dudová.

19 klientů na jeden zvedák

Peníze z kasiček často jdou také na pořízení kompenzačních pomůcek, ať už v charitních službách, nebo půjčovnách. Například v Bohumíně letos chtějí pořídit elektrický zvedák pro klienty

s vyšší váhou. „Se speciálním zvedákem už máme zkušenost v odlehčovací službě. Tato pomůcka se nám osvědčila. Obézních klientů přibývá. Stává se, že mívají i přes 150 kilogramů,“ říká vedoucí Charity Bohumín Zdeňka Kniezková Brňáková. Dodává, že aktuálně připadá přibližně 19 klientů na jeden zvedák.

Častým záměrem využití sbírky v Charitách bývá pořízení aut pro terénní služby, jako je mobilní hospic. Letos ho plánují pořídit třeba Charity v Českém Těšíně, Frýdku-Místku, Jablunkově, Ostravě či Charita sv. Martina v Malé Morávce.

Monika Pustovková

■ Skautská královská skupina v Kravařích s P. Lukášem Dořičákem ve žluté čepici. Foto: Petr Jochim / ČV

Jak osvěžit manželský vztah?

Diecéze – Co se v naší diecézi chystá k Národnímu týdnu manželství?

Každý z nás ví, že o věci, na kterých nám záleží – ať už je to auto, dům, nebo naše zdraví –, je potřeba pravidelně pečovat. U partnerských vztahů to platí dvojnásob. Právě proto se v České republice každý rok v týdnu kolem svatého Valentýna koná Národní týden manželství. Ten letošní, jubilejní 20. ročník proběhne 9.–15. února 2026 a jeho motto Co vám o manželství neřekli rozhodně vybízí k přemýšlení. Národní týden manželství nám připomíná, že dobré manželství není samozřejmost, ale umění, na kterém se dá neustále pracovat.

V naší diecézi tak nabízíme širokou škálu aktivit společně stráveného času manželů. Přednášky a semináře, na nichž odborníci i zkušení lektori sdílejí tipy, jak lépe komunikovat, jak zvládat konflikty nebo jak si udržet blízkost i po letech. Připraveny jsou kulturní a společenské akce od večerů pro manžele v kině až po speciální „rande“ programy v restauracích. Pokud dáváte přednost soukromí domova, na webu Národního týdne manželství najdete inspirativní články, testy a tipy na společně strávený čas. Využijte nabídky a osvěžte své manželství.

Nezapomeňte, že investice do manželství je tou nejlepší investicí do budoucnosti vaší i vašich dětí.

Radka Moricová, CPR

CO VÁM O MANŽELSTVÍ NEŘEKLI

9.–15. 2. 2026

V rámci Národního týdne manželství můžete využít této nabídky:

- 7. 2. | 17:00** Valentýnské zastavení
Příbor, fara, Stojanova 364, lektor P. Vítězslav Řehulka
- 9. 2. | 17:30** Čas pro rodiče a děti
Opava, minoritský klášter, lektorka Mgr. Katarína Dubělčíková
- 11. 2. | 18:00** Manželské večery
Opava, restaurace U Přemka
- 12. 2. | 18:00** Večer pro nás dva
Kopřivnice, Katolický dům
- 13. 2. | 18:00** Ochutnávkový Manželský večer
Ostrava, Centrum pro rodinu a sociální péči, Hornopolní 2254/21
- 13. 2. | 19:15** Manželské filmové rande
Jablunkov, kino Mir, Mariánské náměstí 1
- 13. 2. | 19:00** Přednáška pro manžele – Co Vám o manželství neřekli
Karviná, kostel Povýšení svatého Kříže, Pivovarská 11/1A, manželé Foralovi
- 14. 2. | 15:00** Přednáška pro manžele – Co muži potřebují a ženy chtějí
Krnov, fara, Osvobození 27/7, lektorka Mgr. Katarína Dubělčíková
- 15. 2. | 10:30** Valentýnská pout
Bravantice, kostel sv. Valentina, host Mons. Jan Czudek
- 17. 2. | 17:00** Valentýnská večerní pout
Háj ve Slezku, kostel sv. Valentina

Na akce je nutné se přihlásit!
Celou nabídku akcí najdete na
www.prorodiny.cz

Postní koncert pomůže pečovatelské službě

Opava – Výjimečný koncert uvedou v neděli 1. března v kostele sv. Vojtěcha na Dolním náměstí v Opavě Kněžská gregoriánská schola a Akademický sbor Žerotín. Společné benefiční vystoupení obou těles nese název „Caritas – tóny pomoci“ a jeho výtěžek bude určen na podporu domácí péče Charity Opava.

Kněžskou gregoriánskou scholu tvoří v současnosti devět kněží ze všech tří moravských diecézí pod uměleckým vedením administrátora farnosti Súdice Aleše Písařovice. Schola vstoupí

společně s věhlasným Akademickým pěveckým sborem Žerotín sbormistrem Pavla Koňárka. Žerotín působí při Moravské filharmonii Olomouc a loni si připomenul výročí 145 let od svého založení.

Večer, který začne v 17 hodin, se ponese v duchu postní doby a lásky k bližnímu, vyjádřené heslem „Deus Caritas Est“, tedy „Bůh je láska“. Výtěžek totiž pomůže Charitní pečovatelské službě, která se stará denně po celý rok včetně víkendů a svátků v domácím prostředí o lidi, kteří se bez její péče neobejdou. V sou-

časné době je jich jen v Opavě a okolí více než dvě stě. Pečovatelky jim pomáhají s osobní hygienou, celkovou koupelí, úklidem, jídelm či podáním léků a často jim zprostředkovávají kontakt s okolním světem. Výtěžek z koncertu bude použit především na nákup velmi žádaných kompenzačních pomůcek, jako jsou například polohovací postele či invalidní vozíky.

„Přijďte v postní době zažít krásný koncert s charitativním posláním,“ vzkazují pořadatelé z Charity Opava.

Ivo Mluděk

Synoda mě učí zůstávat v dialogu

„Kde jsou dva nebo tři...“ Tak zní letošní diecézní motto, které akcentuje téma společenství. Jakým způsobem bude naše diecézní společenství provázet tzv. Realizační fáze synody? Generální vikář Mons. JAN CZUDEK v rozhovoru představuje také novou formu vizitací kněží a přemýšlí nad budoucí strukturou diecéze.

Setkáváme se v lednu, kdy máme většinou rozečtené knížky, které jsme dostali „od Ježíška“. Vy často citujete z Drobků P. Štěpána Smolena. Jak se vám četly?

Štěpán Smolen – farář v Jablonci nad Nisou – napsal knížku, která se inspirovuje žánrem Apofthegmat – výroky pouštních otců. Smolen sestavil sbírku zamyšlení a anekdot z prostředí litoměřické diecéze a velice dobře vystihl, čím apofthegmata jsou: výroky, příběhy k aktuální situaci. Některé jsou tvrdší, jiné pohlazením pro duši nebo duchovním zamyšlením. Moc se mi to líbilo. Rozečtený mám taky příběh sv. Bartola Longa – apoštola růžence, který napsal Marek Woś.

Spoustu materiálů ke čtení ostatně dostáváte i ze synodního ústředí v Římě jako diecézní koordinátor synodálního procesu. Co vám ze čtení vyplývá?

Pomáhá mi kontakt s P. Josefem Mikuláškem z Národního synodálního týmu, který mi pomohl korigovat některé mé chyby v chápání synody. Myslel jsem si, že synodní skupiny pojmenují, kam chce farnost směřovat, a pak se členové zapojí do pastoračních rad, ekonomických rad a do konkrétní služby ve farnosti. Ukazuje se ale, že to bude ještě trochu jinak.

V jakém smyslu?

Do budoucna se počítá s tím, že ve farnosti bude existovat ekonomická rada, pastorační rada a vedle toho ještě synodní tým nebo synodní skupinka. Ne proto, abychom množili rady nebo vytvářeli další administrativu, ale proto, že ta skupina má bdít nad zachováváním synodální cesty. Má sledovat, jestli ostatní rady nebo společenství vykazují znaky synodality. A nabízet podporu.

Ted' v lednu začala realizační fáze synody. Co to znamená pro naši diecézi?

■ Důležité pro budoucnost našich farností je vyhledávat kontakty s našimi sousedy – třeba na úrovni děkanátu, myslí si generální vikář Jan Czudek. Ilustrační foto: Vladimír Liška / Člověk a Víra

V realizační fázi je důležité začít u pastýře. V dokumentech je dokonce samostatná kapitola o roli pastýře v této fázi. Možná i proto, že dříve si někteří biskupové mohli říct: máme koordinátory, rozvíjení synodality je jejich úkol.

Ted' je zdůrazněno, že biskup má na začátku stanovit vize a priority diecéze. A teprve potom se k tomu přistupuje synodálně jako k metodě, jak tyto priority uskutečňovat.

Pro nás je letos nosné téma budování společenství, které souvisí i s jubilejním rokem. Je to téma velmi univerzální – kde jsou dva nebo tři – a zároveň velmi praktické. Právě ve společenstvích se spolu mluví, jedná, rozhoduje. Biskup v brzké době pověří synodní tým, aby bděl nad zachováváním synodálního procesu i do budoucna.

Jak si to „bdění“ konkrétně představujete? Když se třeba ozve jednotlivec s bolestí, že určitá farnost synodálně nežije?

Synodální tým nemá být vyšetřovacím orgánem. Je důležité si uvědomit, že synodalita je proces. Neřeší všechny osobní spory, ty tu vždycky budou. Ale učí nás, že o věcech mluvíme a zůstáváme v dialogu.

Bdění nad synodalitou si tedy představujete jako kontinuální práci s kněžími a laiky. Na co chcete navazovat?

Mám obrovskou radost, že většina lidí zapojených do synody se aktivně po-

dílí na životě farnosti. Ověřil jsem si to, když jsem si dělal průzkum mezi farními koordinátory synody. Jsou ve farních radách, učí náboženství, vedou společenství. Tyto lidi teď potkáváme na kurzu Tvoříme farnost. Účastníci pocházejí nejen z centrálních farností, ale také z pohraničí. To je pro mě velice povzbudivé. Nemůžeme ale zůstat pouze v této skupině, ve které bychom se snadno mohli uzavřít.

Jaké tedy budou další kroky?

Mělo by to být setkávání na úrovni děkanátů nebo několika sousedních farností. V mnoha věcech řešíme stejné problémy – obec od obce. Sdílení zkušeností a otevřenost vůči sobě navzájem je velmi důležitá. Je to vzdělávání skrze praxi. A možná pak zkusí něco udělat společně.

U našich sousedů v olomoucké arcidiecézi ztotožnili realizační fázi synody s projektem Propojení, který má prostřednictvím konzultací s kněžími i laiky připravovat půdu pro slučování farností. Sledujete ho?

Zdá se mi to jako výborná cesta, zvláště když upřesnili její metody.

I my se snažíme sledovat skutečný život v nějaké pastorační oblasti, než provedeme změnu. Přirovnám to k architektovi. Když má navrhnout novou podobu náměstí, může nakreslit chodníky od stolu, nebo naopak sledovat, po jakých

cestičkách lidé chodí, a tam nakreslit chodníky. Říká se tomu hlasování nohama. Po covidu sledujeme, že oslabila příslušnost lidí k teritoriální farnosti. Lidé si více vybírají, do kterých farností se zapojí.

Očekáváte tedy, že se i v naší diecézi pustíme do spojování?

Ano, ale zatím analyzujeme spolu s děkany situaci v jednotlivých děkanátech. Sledujeme například, jak vyřízení jsou jednotliví kněží, protože vidíme silnou nerovnováhu. Někdo slouží v neděli tři mše, jiný jednu. Díváme se, kde jsou přirozená spádová místa.

Ostatně prvek konzultací jste posílili v rámci vizitací kněží. Co je tedy nového?

Faráře ve farnostech vizituje děkan, děkany vizitují já. Dříve to byla spíše formální setkání – podle formuláře jsme se ptali na život farnosti i ekonomiku nebo nutné opravy. Číslo se rok od roku příliš neměnila, statistiky zůstávaly podobné a mnohdy chyběla osobní rovina. Proto jsme vizitační protokoly rozšířili. Dnes se ptáme i na duchovní život kněze, na jeho vzdělávání, zdraví, zpovědníka, dovolenou, na to, jak prožívá své poslání. Zda se potřebuje starat o své rodiče. Jsou tam i otázky, zda by v případě změny preferoval venkovskou, pohraniční, nebo městskou farnost, zda by změnu chtěl, nebo by na ni byl připraven.

Nejde o to něco vyzvídat. Chceme znát vnitřní dispozice člověka. Pro mě je důležitý kněz jako člověk, nejen to, že je „pokrytá farnost“.

Do některých farností jezdíte s děkanem i vy?

Ano, zajímá mě, jak vizitace vypadají. Zavolám děkanovi, kam se v blízké době chystá, podívám se do diáře a vyrazím také. Prožijeme tam celé dopoledne, objedeme kostely ve farnosti. Je to dobře využitý čas. Vizitaci vede děkan a já jsem pozorovatel. Následně vizitují děkana, ptám se jej na jeho vizi a pohled, jak by děkanát uspořádal on, co by se mohlo zlepšit.

Co vám tyto rozhovory zatím ukazují?

Celkově mě překvapuje spokojenost. Kněží často mluví o radosti – z lidí, z práce s dětmi, mládeží, rodinami, ze svědectví obrácení. Nejde o masy, ale o malé skupiny, které nesou život.

Je vidět, že pro ně kněžská služba má smysl, i když to není v nějakých velkých číslech.

Jaké výzvy před kněžími v naší diecézi stojí?

Pro mě bylo zajímavé loni navštívit pár kněžských schůzí – třeba v Krnově. Každý se bavil o své farnosti, pěkně mluvili o svých lidech. Říkali: „Je nás tu málo, ale jsou to lidé zapojení, angažovaní.“ Přijali, že to není žádná masovka, ale malé životaschopné skupiny, které drží je jako kněze.

Kněží se při vizitaci ptáme, jak prožívají své poslání i zda jsou připraveni na změnu. 66

generální vikář Jan Czudek

Je výborné, když se podaří v děkanát-ním kněžském společenství vytvořit tvůrčí atmosféru. Například na Hlučínku se několik kněží nedávno sešlo a v synodálním duchu spolu s děkanem rozmlouvali o své službě. A hned vytvořili praktický výstup: vytvořili rozpis, ve kterém se střídají na nedělní večerní bohoslužbě v Kravařích, aby odlehčili kněžím ve farnosti. Začali více přemýšlet nad tím, jak šetřit síly: například u sobotních večerních bohoslužeb. Nemusí být v jednu chvíli ve dvou sousedních farnostech.

Podobně jiné farnosti uvažují nad tím, že ze dvou nedělních dopoledních bo-

hoslužeb udělají jednu. A budou moci slavit všichni společně, protože se do kostela pohodlně vejdou. Líbí se mi, že například na zmíněném Krnovsku se v některých farnostech učí dojždět za bohoslužbou. V sudém týdnu se sejdou v jednom kostele, v lichém týdnu ve druhém. Určitě bude přibývat také bohoslužeb slova, které povedou akolyté.

V blízké době ostatně začne formace věřících do stálého akolytátu. O co půjde?

Pověřit muže nebo ženy službou akolytátu je možné díky dokumentu Spiritus Domini z ledna 2021. Dosud jsme v diecézi měli pouze takzvané mimořádné udělovatele eucharistie, kteří měli pověření na přechodnou dobu. Služba akolyty je naopak trvalá. Akolyté pomáhají u oltáře, připravují liturgii, podávají eucharistii, přinášejí ji nemocným nebo vystavují eucharistii k adoraci. Nejde jen o „podávání“ svatého přijímání, ale o širší službu ve prospěch farního života. V naší diecézi ještě v únoru zahájíme formaci k přijetí služby akolytátu u kandidátů, kteří se k této službě přihlásí prostřednictvím svých farářů. Podmínek k přijetí je více. Nutné ale je, aby uchazeči měli minimálně pětiletou zkušenost služby mimořádných udělovatelů eucharistie nebo donášení svatého přijímání nemocným.

Ondřej Elbel

■ Pastorační rada diecéze se při práci inspirovuje synodální metodou naslouchání. Spolu s generálním vikářem Janem Czudkem patří do poradního orgánu biskupa (zleva) Eduard Hlučník, Magdaléna Mejzlíková, Ema Šprochová, Hana Mamčařová. Po levici biskupa Martina sedí P. Petr Fiala, P. Daniel Vicha, P. Klement Rečlo a Miroslav Přikryl. Foto: autor

Domov pro rodiny v srdci města

Ostrava – Centrum pro rodinu a sociální péči vstoupilo do nové etapy své existence. Jak využije nové prostory na Hornopolské ulici na ostravských Fifejdách?

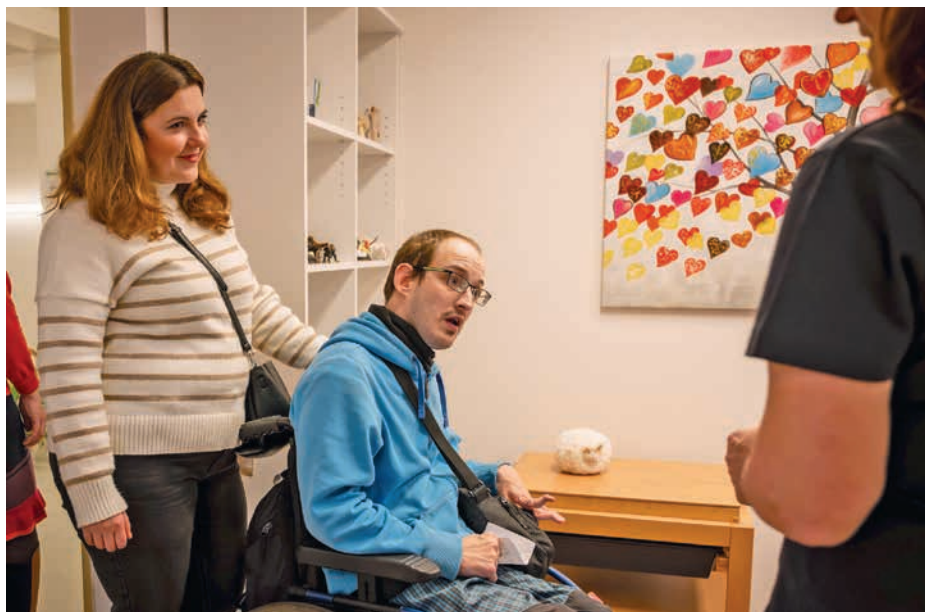
Po pionýrských začátcích, kdy se před více než třiceti lety několik manželských párů rozhodlo „dělat něco pro lidi kolem sebe a pro manžele“ a začali doslova u sebe doma, následoval vznik pastoračního Centra pro rodinu s kanceláří na biskupství. Pak přišlo období působení v dočasně pronajaté staré budově a na konci minulého roku se organizace přestěhovala do „vlastních“ prostor v centru Ostravy.

Místo chátrající budovy úplně nový dům – o čtyřech patrech, moderně vybavený a díky výtahu bezbariérový. Tak by se dalo ve zkratce popsat jejich nové sídlo. Centrum se ho dočkalo po letech doufání a příprav. Přímou v srdci města, v areálu městské nemocnice. Stěhování proběhlo v prosinci, ale bez Božího požehnání marné lidské námáhání, takže 6. ledna jej při slavnostním otevření posvětil biskup Martin David. O týden později 14. ledna se prostory otevřely široké veřejnosti v rámci Dne otevřených dveří.

„Naše původní prostory byly stísněné, mnohokrát opravované, zatékalo tam, občas se objevovaly plísňe,“ vzpomíná na realitu ještě závěru minulého roku Alžběta Vodseďálková, která v Centru pro rodinu pracuje jako vedoucí fundraisingu a PR. „Byli jsme jedna dlouhá budova, jedno podlaží, teď sídlíme v několika patrech. Takže pro nás bude fungování v novém výzva, abychom se všichni mezi sebou nadále vidali a potkávali,“ usmívá se Alžběta Vodseďálková.

Klienti získají více soukromí

Dříve se jednotlivé služby musely v některých společných místnostech střídat. Teď má každá z nich své vlastní prostory. Například místo dvou konzultačních místností jich je k dispozici rovnou sedm. „Každý terapeut má klid pro svou práci, jeho klienti zase větší soukromí, pocit bezpečí a diskrétnosti, aby se mohli svěřit se svými trápeními,“ zdůrazňuje Alžběta Vodseďálková

■ „Cítím se již jako inventář Centra pro rodinu,“ říká se smíchem Jakub Kremer, který patnáct let užívá jeho služby a dodává, že „z nové budovy je unešen“. Foto: Leo Vitásek / Člověk a Víra

s tím, že například sociálně aktivizační služba BRÁNA získala pro své uživatele novou cvičnou kuchyni. „Učí se v ní sami vařit, připravovat nápoje, uklízet, prát a všechny sebeobslužné činnosti. BRÁNA měla cvičnou kuchyni už dříve, ale byla malá a stísněná. Teď jsou tam pojezdy, které se dají posunout výše, aby na ně vozíčkář dobře dosáhl. Nová kuchyň je vytvořená opravdu na míru lidem s postižením. Zároveň máme ve čtvrtém podlaží profi gastro kuchyni,“ dodává.

„Přeji Centru pro rodinu, aby se v něm dělo plno divů a znamení, jako v rodině první církve.“

biskup Martin David

To mnohaletý uživatel služeb Centra Jakub Kremer si zase pochvaluje sociální zařízení: „Co se mi líbí oproti předešlé budově, že WC pro handicapované jsou daleko větší a prostornější, než byla na Syllabovce. Na těch starých jsme se s asistentkou prostorově mačkali, měli jsme problém při přisedání z vozíku na toaletu.“ Patnáct let na „Syllabovce“, jak se starému sídlu Centra mezi lidmi říkalo, se ale nedá jen tak vymazat. „Loučení se starou budovou bylo pro mě velice emotivní, byť nevyhovovala našim potřebám, ale i tak bylo těžké,“ dodává.

Aby se tu lidé cítili dobře...

Do zdí na „Syllabovce“, která půjde zanedlouho k zemi, se za ta léta vtisklo mnoho příběhů přátelství, společných zážitků, kroků vpřed a zachráněných manželství. Při plánování těch nových, kdy současný vedoucí Centra pro rodinu Marek Schneider zohledňoval potřeby a přání svých spolupracovníků, usilovali, aby byly vlídné, jak originálně pojmenovala snahu místopředsedkyně Maria Fridrichová. „Pořádáme například kurzy Přípravy na manželství a z nich jeden začíná večerí, tak aby se tu lidé cítili dobře.“

“ I přesto ani pro pracovníky Centra nebylo loučení snadné. Poslední krabice, poslední společný oběd a – jak napsali na facebookové stránky – „Odpocítáváme poslední chvíle v místě, které bylo léta našim pracovním »domovem«. Zůstávají tady naše vzpomínky, smích i společné okamžiky, ale těšíme se na nové prostory, nové zážitky, výzvy a další společné příběhy!“

Přesně to vystihl Jakub Kremer, když si projížděl novou budovu: „Cítím se zde stejně dobře jako v té staré. Jsou tu ti samí pracovníci ze služeb, kteří mi přirostli k srdci, a budova se mi líbí, je to tu krásné, takže spokojenost.“

Lepší adresa, horší parkování

Výčet toho, co Centrum pro rodinu a sociální péči dělá, je hodně dlouhý. Jak už vyplývá z názvu – stará se o podporu rodin a manželství mnoha různými způsoby. Pořádá kurzy pro manžele, o rodičovství, komunikaci, vztazích, přípravy snoubenců, programy pro děti i seniory a další. Kromě toho se stará o rodiny, které pečují o osoby s hendikepem. Nabízí pomoc ve formě osobní asistence, odlehčovací služby, odborné či rehabilitační asistence nebo půjčovnu pomůcek. V nových prostorách můžou podle místopředsedkyně Marie Fridrichové posloužit více lidem najednou. „Máme více kluboven, více místa, aby mohla různá oddělení dělat svoje programy souběžně. V každém patře může být něco jiného. To znamená, že můžeme obsloužit daleko více lidí, kterým jsme schopni něčím dobrým přispět. Nové působiště odpovídá požadavkům dvacátého prvního století, je to vkusné, elegantní, důstojné prostředí.“

Celý dům je bezbariérový, kromě přístupu do pátého patra. Stojí v centru Ostravy, v areálu městské nemocnice na Fifejdách. Blízko jsou zastávky MHD, daleko to není ani na autobus nebo vlak. Horší to pro klienty bude s parkováním. „Podařilo se nám získat alespoň dvě parkovací místa na 15 minut přímo před budovou. Pro lidi, kteří povezu někoho na aktivitu nebo potřebují něco krátkodobě vyloužit. A nedaleko je parkovací dům, který má dostatečnou kapacitu, ale je zpoplatněný,“ krčí rameny Alžběta Vodsedálková.

Slavnostní otevření na Tři krále

Při slavnostním otevření novou budovu požehnal biskup Martin David.

„Skrze rodinu první církve se dělo mnoho divů a znamení. A proto nově otevřenému Centru pro rodinu přeji, aby se na tomto místě a skrze toto místo také dělo mnoho divů a znamení. Nejen, že chceme požehnat toto místo, ale prosíme také o to, aby bylo požehnáním. Pro ty, kteří tady budou pracovat, i pro ty, kteří sem budou přicházet,“ popřál biskup. Zároveň zdůraznil důležitost rodin a jejich podpory.

„Rodina je základním místem, kde se člověk učí vztahům, které stojí na důvěře, daru a odpuštění, což jsou pilí-

■ U vstupu do nového sídla CPR vítá přichozí nové logo.

ře společenského života. Společnost, která dává přednost produktivitě před vztahy, musí najít čas na lásku v rodině. Centrum zde není jen jako poskytovatel odborných služeb, ale především jako bezpečný prostor, kde mohou lidé najít pochopení, doprovázení a naději v náročných životních situacích, ale také povzbuzení a inspiraci,“ dodává.

Že slova biskupa platí, se ukázalo o Dni otevřených dveří, kdy dům zaplnili lidé spojení s organizací – účastníci aktivit, bývalí pracovníci i uživatelé, ale také zvědavci, které dobrá propagace přilákala na dosud neznámá místa.

Kam Bůh dovede ochotu sloužit

Dům pulzoval životem – známí lidé se radostně potkávali, seznamovali, pracovníci jim představovali nové prostory, děti se bavily u rukodělných aktivit... Do toho se kolem motali klauni a udržovali návštěvníky v laskavém chaosu. Pokud ale někdo na chvíli zatoužil po klidu, dům svou velkorysostí nabízel i taková zákoutí. Rodiny, které stály v počátcích organizace, tj. Zajíčkoví, Zuchničtí, Do-

stálovi, Fridrichovi, si určitě nepředstavovaly, kam až Bůh jejich ochotu sloužit dovede.

A co dál?

Marek Schneider, jenž má na nové budově zásadní podíl, se nechává vést dál a uvažuje, jak by se služby Centra mohly rozšířit. „Zvažujeme, že by zde mohlo například vzniknout malé mateřské centrum, prostor pro maminky s dětmi.“ Zatím je ale prioritou se dobře zabydlet, vychytat případné mouchy a organizaci stabilizovat finančně.

■ Biskup Martin při žehnání budovy prošel všemi patry.

Stavba nového domu pro Centrum pro rodinu a sociální péči trvala dva roky a stála 61 milionů korun. Pomohla dotace z Evropské unie, magistrátu, Moravskoslezského kraje, adventní koncert České televize i další sponzoři a dárci.

Jana Praisová, Monika Pustovková

■ Den otevřených dveří Centra pro rodinu představil široké veřejnosti nové prostory. Účastníci bavili klauni.

Objevovat krásu a hloubku manželství

Frýdek / Ostrava – „Kde jsou dva nebo tři...“ – to je letošní diecézní motto, kterým Ježíš zve své učedníky do společenství. V Okně vám proto letos nabídneme seriál, ve kterém různá společenství představíme. Začínáme s hnutím manželských párů Equipes Notre-Dame (Skupiny Panny Marie).

Je sobotní podvečer a v sále staré fary ve Frýdku se svítí. Postupně přicházejí čtyři manželské páry a sedají si kolem velkého stolu, pátou dvojici dnes ze zdravotních důvodů zastupuje pouze muž. Jako společenství manželů, které se seznamuje s hnutím Equipes Notre-Dame (zkráceně END), se setkávají potřeť. Přichází také místní redemptorista P. Jozef Novák, který setkání otevírá.

Tématem je tentokrát společná modlitba manželů. Některé páry se sdílí o tom, že se spolu modlí pravidelně. Každému z manželů ale sedí jiný styl: jednomu nahlas a spontánně, druhému uvnitř a potichu. Další přiznávají, že se kvůli práci na směny doma někdy sotva potkají a společnou modlitbou pro ně je především nedělní mše svatá.

Uprostřed stolu hoří vysoká svíce a vedle ní stojí ikona Svaté rodiny. Ta na stole není náhodou. Je to obraz vytvořený přímo pro hnutí END, vytvořený sestrou Marií Paulou, řeholnicí z benediktinského kláštera na Olivové hoře v Jeruzalémě.

Následuje čtení z Písma. Úryvek z evangelia svatého Lukáše o tom, jak učedníci cestou do Emauz nejprve nepoznali Ježíše, který je doprovázel. Oči se jim otevřely až při tom, když lámal chléb. Potom se přítomní sdílejí, co je v textu oslovilo. Na závěr se všichni společně pomodlí Magnificat. Právě to je modlitba, kterou si skupinky Notre Dame zvolily za svou společnou a manželé se jí mají modlit každý den.

Nápad představit manželům hnutí Skupiny Panny Marie přinesl do Frýdku otec Jozef. V letech 2012–2017

■ „Setkání skupiny, na kterém není nejdříve úsilí společně se setkat s Ježíšem Kristem, je všechno možné, jenom ne setkáním Equipes Notre-Dame“ (P. Henri Caffarel).
Foto pochází z duchovní obnovy pořádané hnutím.

jako kněz doprovázel jednu ze skupin manželů na Slovensku. „Já v tomto společenství nejsem ten, který vede. Máme určená témata na celý rok. Manželé by si materiály měli přečíst předem doma. A na setkání přicházejí už s otázkami nebo zkušenostmi, jde o vzájemné sdílení, povzbuzení a inspiraci. Já jen doprovázím,“ usmívá se P. Jozef.

75 tisíc párů po celém světě

Zatímco ve Frýdku se „END“ teprve zakládá, v Ostravě patří některé páry ke hnutí již přes deset let. Manželé Alžběta a Milan Třosovi dnes jsou český „pár sektoru“, jak se v žargonu Equipes Notre-Dame říká národním koordinátorům. Cestu k ekipě jim ukázal seminář Obnovy v Duchu Svatém v Ostravě-Přívozu. „Po jeho skončení v nás zůstala vnitřní potřeba se setkávat s dalšími manželskými páry,“ vzpomíná paní Alžběta. P. Bogdan Stępień tehdy ostravské rodiny propojil s polským sektorem END. Nabídka zarezonovala a formace mohla začít. „Zhruba po roce jsme na Gruni během duchovní obnovy slavnostně přijali listinu – symbol přijetí do hnutí,“ vzpomínají Třosovi. Tak vznikla první česká skupina ENDu.

Kořeny hnutí ale sahají mnohem hlouběji: „Na konci 30. let minulého století se ve Francii několik manželských

párů obrátilo na kněze Henriho Caffarela s otázkou, jak žít manželství naplno podle evangelia. Společně začali hledat cesty, jak propojit každodenní život, víru a lásku,“ představuje Alžběta Třosová hnutí, které se rozšířilo na všechny kontinenty a dnes jej tvoří 75 tisíc párů. Zakládající Listinu hnutí END datuje k 8. prosinci 1947, Papežská rada pro laiku hnutí oficiálně uznala jako mezinárodní sdružení věřících v roce 1992. V Česku je ekip aktuálně šest: v Ostravě, Jablunkově, Rudě nad Moravou, Šumperku, na Velehradě a v Praze.

Body úsilí ve všedním dni

Základní stavební jednotkou je tzv. ekipa, kterou tvoří přibližně pět manželských párů a doprovázející kněz. Jejich setkání (převážně v domácnostech) sestává z modlitby, sdílení, občerstvení i přemýšlení nad formačními texty daného roku. Jasný řád a struktura setkání oslovila před lety Milana Třose: „Jsem konvertita a do ekipy jsem vstupoval hlavně kvůli manželce. Jsem profesionální hasič a řád mi dává smysl. Proto mě velice oslovilo, že setkání má jasný průběh. Není to jen dobrá atmosféra s kamarády u piva,“ srovnává. Zmiňuje také tzv. body úsilí: osobní modlitbu, četbu Božího slova, manželský dialog v Boží přítomnosti, každoroční duchovní obnova a pravidlo

života, tj. konkrétní krok, kterým chce každý z manželů růst v lásce a víře. Tyto prvky mají pomoci upevňovat ve všedním životě vztah s Bohem i mezi sebou navzájem.

„Přináší to dary, které jsou nesmírně důležité zejména v těžkých chvílích. Troufnu si říct, že dnes je to jedna z hlavních věcí, které nás jako manžele drží pohromadě,“ svědčí Alžběta Třosová, která vidí velký význam ve stálé formaci manželů: „Je to každodenní práce během celého měsíce a měsíční setkání je jejím vyvrcholením. Práce mezi námi dvěma, mezi námi a Bohem – to je to, co mě na této spiritualitě přitahuje nejvíce.“

Každá skupina je jiná – liší se farním prostředím, věkem dětí i osobou kněze. Ostravskou ekipu doprovází P. Vít

Zatloukal, který za manželi neváhá dojíždět z Města Albrechtic. Ekipy se setkávají také na republikové a mezinárodní úrovni. Například při každoroční duchovní obnově nebo Pouti rodin na Velehradě (nejbližší je v plánu 9. května).

„Základním cílem je pomoci manželům na cestě ke svatosti. Nic víc, nic míň.“

P. Henri Caffarel

Zájemci o více informací si mohou prohlédnout web www.endcz.cz nebo facebookovou stránku hnutí, případně kontaktovat pár sektoru pro více

informací. Pokud je zájem vážný, čeká skupinu roční doprovázení – formace a takzvaná pilotáž. Teprve poté je možné přijmout závazek a stát se součástí hnutí.

„END je pozváním pro všechny manželské páry, které chtějí objevovat krásu a hloubku svátosti manželství. Není to elitní hnutí – je otevřené každému páru, který touží, aby jejich láska rostla a byla pevně zakotvena v Bohu. Jak říká otec Henri Caffarel: „Bůh si manželství vybral jako znamení své lásky k lidem. Manželé jsou povoláni tuto lásku zviditelňovat,“ uzavírá Alžběta Třosová.

Monika Pustovková, Ondřej Elbel

PŘÍŠTĚ: františkánští terciáři

Neobyčejná odvaha ve třech knihách

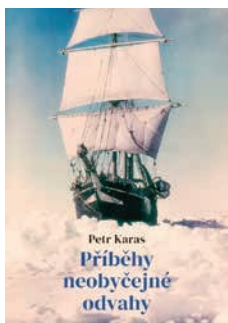
Jaké knihy si nechat ujit v únoru? Své tipy sdílí vedoucí prodejny Karmelitánského nakladatelství na opavském Dolním náměstí Jan Pilař.

Příběhy neobyčejné odvahy

Petr Karas

Dobrodružná literatura byla a stále patří mezi nejoblíbenější žánry. Jistě znáte ten pocit, kdy v příjemné pohodě s hrníčkem čaje a zachumlání v dece čtete o mrazivých situacích jiných lidí. V tomhle případě se navíc jedná o dobrodružství s přidanou hodnotou. Autor se ke každému příběhu vrací a bez prvoplánového poučování rozebírá, jaké vlastnosti jeho hrdinů můžeme použít i v běžném životě.

Na své si přijdou zájemci drsných příběhů, ať už čtenáře láká dobývání jižního pólu, nebo boj o život ve vysokých horách. Můžou se vcítit do „Krále Šumavy“ při tajném překračování hranic komunistického státu nebo spolu s Immaculée Ilibagizou, která přežila genocidu ve Rwandě, najít sílu odpustit vrahům, což vyžaduje možná tu vůbec největší odvahu.

Věřící i nevěřící zde najdou mimořádně poutavé příběhy lidí, kteří v extrémních podmínkách osvědčili odvahu, vytrvalost i věrnost svým zásadám.

Vydal Doron, 148 stran.

Křesťany lvům

Život katolických kněží v koncentračním táboře Dachau

Stanislava Vodičková

Příběhy a svědectví katolických kněží vězňů v koncentračním táboře Dachau unikátním způsobem ukazují mašinérii nacistické totality i odvážné činy řady svědků víry. Do tábora Dachau posílalo gestapo nepohodlné kněze z celé okupované Evropy. „Převýchovou“ zde prošlo bezmála 1 800 z nich a více než polovina jich tu i zemřela. Brutalita, kterou zakoušeli, připomínala rafinované postupy známé z pronásledování křesťanů v Římské říši. Nacisté se snažili nahradit evangelium kultem vůdce, rasovou nadřazeností a absolutní poslušností státu. Duchovní byli tedy režimu nebezpeční. Nová kniha popisuje počátky perzekuce, život a umírání v táboře i jeho osvobození. Vychází přitom z nejrůznějších dokumentů i osobních vzpomínek. V závěru autorka odpovídá na otázku, co zkušenost nabytá v koncentračních táborech církvi přinesla.

Vydalo Karmelitánské nakladatelství a Ústav pro studium totalitních režimů, 256 stran.

Jako anděl s polámanými křídly

Duchovní profil Karla Kryla

Pavel Hošek

V Krylově umělecké tvorbě se odráží trpká zkušenost s totalitním režimem socialistického Československa, s náročnou existencí exulanta vypuzeného z vlasti do ciziny a také s kompromisy a přehmaty, které doprovázely budování nového společenského pořádku po sametové revoluci. Jeho písně a rozhlasové pořady na Rádiu Svobodná Evropa dávaly tisícům posluchačů naději a sílu přežít strastiplná desetiletí normalizace. Po listopadu 1989 se stal jedním z mnoha kritických hlasů varujících před neblahými trendy, které si v té době málokdo uvědomoval. Teprve nadcházející desetiletí dala jeho varovným předpovědím z velké části za pravdu. I proto je jeho odkaz dodnes aktuální. Rozhodujícím motivem Krylova celoživotního úsilí byla jeho velmi svérázná víra. Kniha Jako anděl s polámanými křídly je věnována dosud málo probádaným duchovním zdrojům životního díla Karla Kryla.

Vydalo Centrum pro studium demokracie a kultury, 220 stran.

Jak diecéze vstoupila do třetího milénia

V minulém čísle jsme zahájili procházku třemi dekádami diecéze a připomenuli si její první samostatné krůčky. V tomto čísle se podíváme, jak její kroky postupně nabíraly na jistotě a jak přitom vkročila do třetího milénia.

1999: frýdecký poutní chrám se stává bazilikou

21. ledna 1999 požehnal biskup František Václav Lobkowicz dům na Kratochvílově ulici v Ostravě coby nové sídlo **Diecézní charity ostravsko-opavské**.

12.–19. února 1999 se uskutečnila Diecézní pouť do Svaté země.

29. dubna 1999 se konalo první setkání zástupců církevních hnutí s biskupem.

8. května 1999 proběhlo ve Frýdku další oblastní setkání modlitebních skupin.

13. června 1999 blahořečil Jan Pavel II. ve Varšavě rodačku z Vítkovic **Marii Antonínu Kratochvílovou**.

18. června 1999 sloužil biskup František Václav mši sv. v Ostravě-Vítkovicích ke cti této nové blahoslavené.

30. srpna 1999 byl kostel Navštívení Panny Marie ve **Frýdku** povýšen na basiliku minor.

25. září 1999 se v kostele sv. Josefa ve Slezské Ostravě sešli poprvé účastníci katechetického kursu, aby vyslechli první přednášky cyklu, který byl zakončen 16. června 2001.

16. října 1999 hostila Hrabyně první diecézní setkání hnutí a nových skupin s biskupem.

15. listopadu 1999 bylo při BOO zřízeno Centrum pro rodinu.

V prosinci roku 1999 zazářil ve Vatikánu **vánoční strom z Beskyd**. Delegaci poutníků, kteří do Říma cestovali společně se vzrostlým smrkem speciálním vlakem, vedl biskup František Václav Lobkowicz. Vánoční strom měl v Římě velký úspěch a Svatý otec Jan Pavel II. se o „sukcesu choinky z Czech“ zmínil otci biskupovi Lobkowiczovi ještě při jeho příští návštěvě Vatikánu.

2000: nové biskupství

10. února 2000 požehnal biskup Lobkowicz **novou budovu biskupství**.

■ Vánoční strom do Vatikánu zamířil z beskydských strání. Foto: BOO

19. února 2000 se konalo 1. mezinárodní setkání členů polského Klubu Intelligenci Katolickéj a katolíků z Jesenicka – na Maria Hilf.

23.–24. února 2000 se nejprve v Opavě a poté druhý den v Ostravě uskutečnilo setkání animátorů sněmovních kroužků (Plenární sněm).

18. března 2000 posvětil biskup František Václav na biskupství **novou kapli a oltář**.

12.–13. června 2000 se ve Vlaštovičkách setkali ředitelé Charit České katolické charity.

8. prosince požehnal tehdejší havířovský farář P. Václav Gandra v Havířově zařízení Charity Český Těšín Centrum prevence pro děti a mládež.

2001: první Tříkrálová sbírka

5. ledna 2001 zakončil biskup Lobkowicz v katedrále **Jubilejní rok 2000**.

Ve dnech **3.–8. ledna 2001** vyšli poprvé do ulic měst a obcí ostravsko-opavské diecéze koledníci **Tříkrálové sbírky**. Novinka měla mezi lidmi úspěch. Na devět set tříkrálových skupinek vybralo na charitní projekty čtyři a půl milionu korun.

2.–4. března 2001 začala první **škola partnerství** na Diecézním středisku mládeže ve Staré Vsi nad Ondřejnicí.

V roce 2001 slavila diecéze pět let.

Z celodiecézních akcí vzpomeňme **Svatočinnou nověnu k 5. výročí DDO**, při níž se věřící od 26. května do 2. června modlili v jednotlivých dnech za různé cílové skupiny, kupř. za děti, manžele, řeholníky a řeholnice, ale i za hledající a za budoucnost Církve svaté. Dne **30. května** sloužil v katedrále děkovnou mši svatou pražský arcibiskup Miloslav kardinál Vlč.

1. června 2001 vzniká v Ostravě **Charita sv. Alexandra**.

9. června 2001 se konala **Pouť Charit** na Prašivě.

25. srpna 2001 vyjely tisíce poutníků z diecéze **do Třebnice** za sv. Hedvikou, mši sloužil Henryk Roman kardinál Gulbinowicz, generální vikář P. František Kufa při ní přijal od salvatoriána P. Antoniho Kielbasy ostatky svěťce.

29. září 2001 vysvětil biskup Lobkowicz kostel sv. Václava ve **Václavovicích**.

20. října 2001 učinil to samé v **Krásném Poli** v případě kostela sv. Hedviky.

4. listopadu 2001 byl ve Vatikánu beatifikován **P. Dominik Metoděj Trčka**, rodák z Frýdlantu nad Ostravicí.

11. listopadu 2001 vysvětil biskup Lobkowicz kostel sv. Barbory v **Karvině-Loukách**.

Připravil Libor Rösner

P. František Vičar (1920–1987)

František Vičar se narodil 1. února 1920 v Seči (u Prostějova). Po ukončení obecné školy nastoupil v září 1932 ve svých 12 letech na Arcibiskupské gymnázium do Kroměříže s představou stát se knězem a zde 8. června 1940 složil s vyznamenáním maturitní zkoušku.

V říjnu 1940 nastoupil jako bohoslovec do kněžského učiliště v Olomouci (teologická fakulta byla jako všechny české vysoké školy uzavřena). Prožil těžké období. Již v prvním ročníku – v únoru 1941 – zažil nucené vystěhování semináře do prostor kapitulního vikářství, 17. února 1942 zatčení a 4. června 1942 odsouzení čtyř představených kněžského semináře, následně ve školním roce 1942/1943 nucené práce pro Německou říši.

Za války nuceně ve Vídni

František byl spolu s dalšími šestnácti bohoslovci určen do Vídně, kam 14. listopadu všichni nastoupili. Byli ubytováni ve dřevěných barácích, pracovali dle pokynů svých nadřízených v továrnách a v zemědělských usedlostech. Spirituální zájem u kostela Maria am Gestade, kde se jim věnoval český redemptorista P. Josef Šebela, CSsR. S blížícím se koncem války byla jejich pracovní povinnost přerušována spojeneckým bombardováním Vídně. 8. května skončila světová válka. 1. června 1945 nastoupil František do kněžského semináře a pokračoval ve zvolené cestě ke kněžství. 5. července 1947 přijal kněžské svěcení. Slavnou primici slavil v neděli 13. července 1947 ve farním kostele v Suchdole.

Matematika a fyzika ve „čtyřicátém osmém“

Nyní už jen čekal na rozhodnutí svého ordináře, kam bude ustanoven. Krátce – cca jeden měsíc v době velkých prázdnin – vypomáhal ve farnosti Rataje u Kroměříže, následně byl k 1. září 1947 ustanoven prefektem a výpomocným učitelem na Arcibiskupském gymnáziu v Kroměříži a zároveň zahájil studium fyziky a matematiky na pedagogické fakultě v Brně s tím, že se získanou aprobací bude působit na Arcibiskupském gymnáziu jako středoškolský profesor. Studium sice úspěšně dokončil, ale dříve, než mohl začít plnohodnotnou pedagogickou praxí, zrušil komunistický

■ P. František Vičar dlouhá léta působil v Opavě. Snímek z archivu autora

režim všechny církevní školy. P. František byl poslán na studijní dovolenou – dva roky pokračoval v postgraduálním studiu pro získání doktorátu.

Dekret do Opavy

Vše se změnilo, když v závěru měsíce června 1952 dostal od svého ordináře úřední dopis – dekret, kterým byl k 1. červenci 1952 ustanoven kaplanem ve farnosti Nanebevzetí Panny Marie v Opavě. Aniž to kdokoliv mohl tušit, stala se Opava jeho celoživotním působištem – působil zde 35 let.

Třináct let zde pracoval jako kaplan, v roce 1965 byl jmenován administrátorem farnosti a na jeho bedra dopadla tíže pracovních povinností plnohodnotného duchovního správce, v roce 1968 byl ustanoven děkanem opavského děkanátu a v této funkci se stal klíčovou osobností pastorační práce na Opavsku pro biskupa Josefa Vranu.

Nacházel cestu k potřebnému člověku

I přes perzekuční dozor církevních tajemníků se svatou trpělivostí pracoval v intencích církve pro spásu nesmrtelných duší. S velikou láskou se věnoval třem oblastem kněžské práce: přípravě dětí k první svatě zpovědi a k prvnímu svatému přijímání, neúnavně ve zpovědnici zprostředkovával dotyk Božího odpuštění všem kajícím, pravidelně navštěvoval opavskou nemocnici, aby poskytl slova útěchy, udělil svátost nemocných a podal svaté přijímání. Ne

vždy to bylo jednoduché, komunistický režim se snažil jeho působení omezovat, ba přímo znemožňovat. P. František si ale tiše a ochotně vždy nacházel cestu k potřebnému člověku.

Věnoval se opravě kostela Panny Marie, zařídil opravu kaple v Oticích, staral se o kostel Nejsvětější Trojice, v roce 1971 se stal objektem jeho pastorační práce také kostel sv. Vojtěcha na Dolním náměstí.

Neúnavně se nasazoval v uskutečňování svého kněžského poslání, ale pracovní vypětí se na něm podepsalo. V roce 1986 se začaly objevovat první náznaky nemoci, přelom let 1986/1987 ještě prožil v plném pracovním nasazení, 9. února 1987 odsloužil mši svatou a odjel do Olomouce, kde mu diagnostikovali rakovinu v pokročilém stadiu. Vrátil se do Opavy a světil se do péče sester františkánek na Kylešovské ulici, kde 21. března 1987 zemřel. Pohřeb se konal 26. března 1987, tělesné ostatky byly uloženy do hrobu na Městském hřbitově v Opavě. Jeden z jeho kaplanů na dotaz, jak by charakterizoval životní styl P. Františka Vičara, prohlásil: „P. František byl světec.“

P. Dr. Jan Larisch

Zemřel náš rodák P. Vojtěch Glogar, SDB

V nedožitých sedmdesáti letech odešel na věčnost salesián Vojtěch Glogar. Pocházel z Hůrky u Starého Jičína.

„Narodil jsem se 19. ledna 1956 jako druhý z pěti sourozenců. Od dětství byla v mém srdci touha po kněžství. Místo, které jsem od malička miloval, kam jsme přicházeli jako rodina, byl Svatý Hostýn. Nejen tam jsem Panně Marii svěřoval svoji životní cestu. A vím, že mi Panna Maria vyprosila všechno, co jsem potřeboval – Boží dar povolání a všechna krásná přátelství,“ napsal o sobě P. Vojtěch.

Jako kněz později působil mj. v Hlučíně a Jeseníku. Jako salesián zanechal výraznou stopu zejména ve Zlíně, Sebrančicích a Pardubicích. Poslední roky života prožil v teplické komunitě, kde také zemřel.

(one)

Katechetické a pedagogické centrum

<http://kpc.doo.cz>, kpc@doo.cz

■ Poselství křesťanských Velikonoc

základní řada

Kdy: středa 25. 2. 2026, 14.00–18.30

Kde: Ostrava, biskupství

Kdo: Mgr. Lenka Bakalová

Srdečně zveme zájemce z řad pedagogů a kněží na seminář k programům Poselství křesťanských Velikonoc.

Pro ty, kteří ještě neabsolvovali žádný seminář, je určena základní řada, kdy se seznámí s obecnými zásadami a systémem realizace vstupů a dále s prvními třemi konkrétními programy, a to pro tři různé věkové kategorie žáků ZŠ. Seminář probíhá prakticky.

■ Identita, vztahy, víra

Kdy: sobota 28. 2. 2026, 9.00–13.00

Kde: Ostrava, biskupství

Kdo: Mgr. Terezie Pilátová Osecká, Ph.D.

Jak mohou pedagogové a katecheté podpořit zdravý a pozitivní vývoj identity a jak přistupovat k případným výzvám spojeným se změnou či hledáním vlastní cesty? Co je psychologie změny? Má souvislost s problematikou identity a vztahové orientace? Tento vzdělávací seminář je určen pro katechety, učitele náboženství a pedagogy, kteří se ve své praxi setkávají s otázkami genderu, identity a vztahové orientace. Cílem semináře je poskytnout hlubší porozumění těmto komplexním tématům a nabídnout praktické nástroje pro citlivý a inkluzivní přístup k dětem a mladým lidem. Budeme se zabývat teologickými a etickými perspektivami.

■ Královsky! postní duchovní obnova

Kdy: sobota 7. 3. 2026, 8.00–13.00

Kde: Ostrava, biskupství

Kdo: Mgr. Eva Muroňová, Ph.D.

Postní duchovní obnova s biblickým textem o milosrdném Samařanovi a královské koruně, které si může být vědom každý z nás.

Téma respektu a lidské důstojnosti budeme společně promýšlet prostřednictvím pedagogiky Franze Ketta, sošky krále Ralfa Knoblaucha a obrazů Corneliie Steinfeld.

■ Poselství křesťanských Velikonoc III

Kdy: středa 4. 3. 2026, 14.00–18.30

Kde: Ostrava, biskupství

Kdo: Mgr. Lenka Bakalová

Seminář pro pedagogické pracovníky, kteří by rádi realizovali vstupy do výuky ZŠ a absolvovali už základní řadu. Těšit se můžete na další tři programy pro tři věkové kategorie.

Odry: škola ubytuje více studentů

Odry – Střední pedagogická a střední zdravotnická škola sv. Anežky České v Odrách rozšířila kapacitu svého domova mládeže. Nový „Domeček“ požehnal ve středu 28. ledna biskup Martin.

Náklady na koupi, opravu a vybavení budovy přesáhly 30 milionů Kč. Spolupodíl školy na financování činí 5 milionů Kč, dalších 5 mil. Kč se podařilo získat z Operačního programu Životní prostředí. Zbytek zajišťuje Biskupství ostravsko-opavské – zejména ze zisku z vlastní hospodářské činnosti. Rozvoj církevních škol v diecézi podporují i věřící v zářijové sbírce na církevní školství. **(one)**

Foto: Leo Vitásek / Člověk a Víra

Centrum pro rodinu a sociální péči

<https://www.prorodiny.cz>

■ Duchovní obnova pro muže

Blažoslavenství: smysl a cíl duchovního života

Kdy: 14. 2. od 17.30

Kde: Opava, Marianum

Vede: P. Vítězslav Řehulka

Info a přihlašování: jdostalova@prorodiny.cz
731 625 617

■ Kurz efektivního rodičovství

kurz o rodičích, dětech a jejich společné cestě

Kdy: 9 setkání od 25. 2. (setkání začínají v 17.00)

Kde: Stěbořice, StodoLaKafe

Vedou: Valérie Šmýrová a Marie Varechová

Info a přihlašování: vsmyrova@prorodiny.cz,
777 542 160

■ Večer pro začínající manžele

Muž a žena. Jaký je rozdíl mezi nimi?

Kdy: 19. 2. od 17.30

Kde: Stěbořice, StodoLaKafe

Vedou: manželé Němcovi

Info a přihlašování: anemcova@prorodiny.cz

■ Manželské večery

romantické večere, téma večera, diskuze v páru

Kdy: 8 večerů od 4. 3. (setkání začínají v 18.00)

Kde: Ostrava, Centrum pro rodinu a soc. péči

Info a přihlašování: mfridrichova@prorodiny.cz
731 625 618

Pro seniory připravujeme:

■ Akademie pro třetí věk Pomazání nemocných: posila na těle i na duchu

Kdy: 12. 2. od 9 hodin **Kde:** Ostrava, biskupství **Vede:** P. Daniel Vícha **Info:** ikanokova@prorodiny.cz, 734 876 497

Diecézní centrum mládeže

<http://dcm.doo.cz>, stara.ves@doo.cz

■ Celým srdcem

Večery Celým srdcem pokračují na biskupství také v předjaří. Nejbližší termíny jsou: 12. února a 12. března. Otevřené modlitební setkání začíná v 17.30.

Foto: Jakub David / Člověk a Víra

■ Přihlašování na Celostátní setkání mládeže

Od 31. ledna se mladí mohou přihlašovat na Celostátní setkání mládeže.

Uskuteční se v Ostravě od 11. do 16. srpna.

Více informací: www.celostatnisetkanimladeze.cz.

■ Tančírna

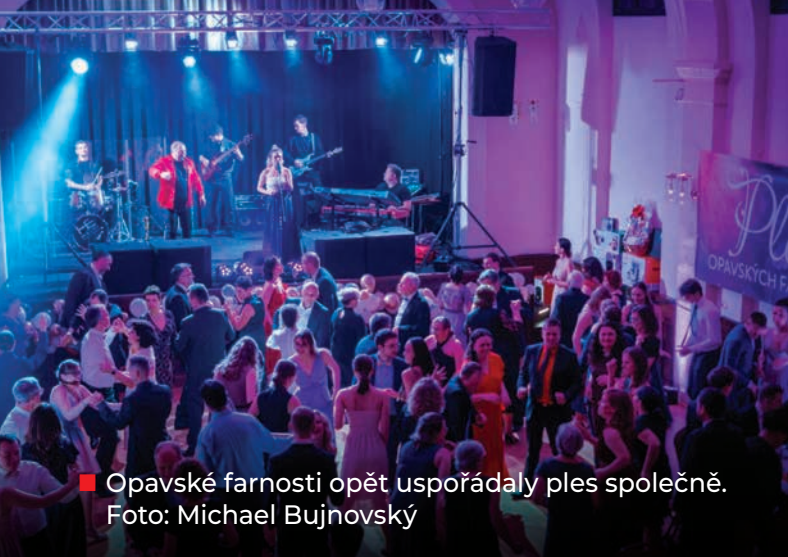
Kdy: sobota 14. února 2026

Kde: Český Těšín-Mosty

Francouz? Španělka? Mexičan? V jakých tradičních šatech přijdeš na děkanátní tančírnu ty?

Už 14. února 2026 v 18.00 se jako každý rok potkáme na děkanátní tančírnu. Přijď si užít skvělou atmosféru a spoustu zábavy s tvými přáteli!

DRESSCODE: Tradiční šaty země, kterou si vybereš!
Podrobnosti vč. přihlašování na webu dcm.doo.cz/akce a na instagramu [_karvinatori_](https://www.instagram.com/_karvinatori_)

■ Opavské farnosti opět uspořádaly ples společně.
Foto: Michael Bujnovský

■ Stejný večer, 24. ledna, se tančilo také u farním plese v Ludgerovicích. Foto: Zdeněk Poruba / ČaV

■ Symbolické přestřižení pásky před domovem CPR na ostravských Fifejdách. Foto: Leo Vitásek / ČaV

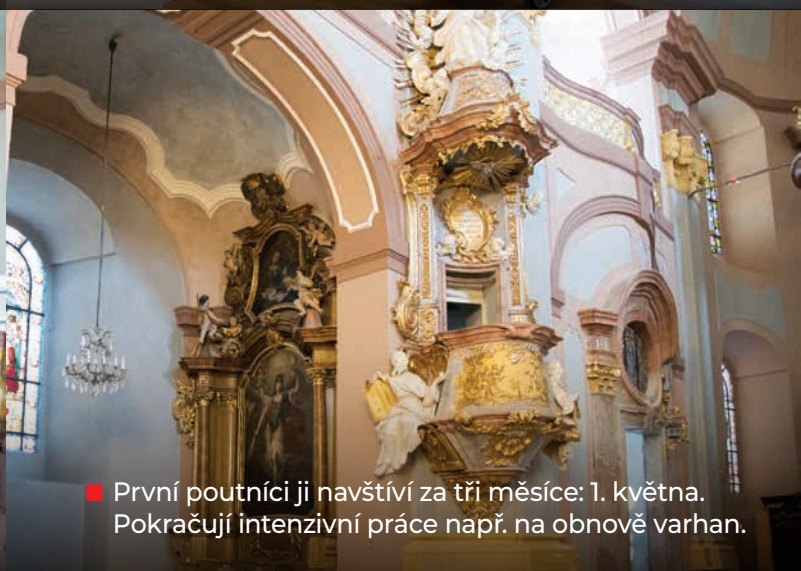
■ Den otevřených dveří na CPR: šance prozkoumat nový domov pastoračního centra na Hornopolní ul.

■ Příjemná zákoutí nové budovy Centra pro rodinu a sociální péči.

■ Frýdecká bazilika se připravuje na své otevření po obnově. Foto: Josef Cinciala / Člověk a Víra

■ První poutníci ji navštíví za tři měsíce: 1. května. Pokračují intenzivní práce např. na obnově varhan.